

Ali Babacan- 13 Mayıs 2026 Grup Toplantısı

Kıymetli Genel Başkanlarımız,

DEVA Partisi'nin, Gelecek Partisi'nin ve Saadet Partisi'nin değerli yöneticileri,
milletvekillerimiz,

Kıymetli teşkilat mensuplarımız,

Sivil toplum kuruluşlarının ve meslek örgütlerinin değerli temsilcileri,

Kıymetli basın mensupları,

Ekranları başında ve bu salonda bizleri izlemekte olan değerli misafirler,

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyor,

Yeni Yol Grup'unun haftalık toplantısına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz diyorum.

Arka arkaya dördüncü kez Süper Lig şampiyonu olan Galatasaray'ın, futbolcularını,
teknik heyetini, yönetimini ve tüm Galatasaray camiasını yürekten tebrik ediyorum.

Yanı sıra, 1. Lig'e yükselen Bursaspor'un, Mardin 1969 Spor'un, Muğlaspor'un ve
Batman Petrolspor'un oyuncularını, teknik heyetlerini ve yönetimlerini tebrik
ediyorum.

Camialarına hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Ayrıca, Kadın Futbol Süper Ligi'nde şampiyonluğa ulaşan Fenerbahçe Kadın Futbol
Takımı'nı ve tüm Fenerbahçe camiasını da içtenlikle kutluyorum.

EuroLeague'de Final Four başarısı gösteren Fenerbahçe Basketbol Takımı'na başarılar
diliyor; ülkemizi en iyi şekilde temsil edeceklerine inanıyorum.

Spor; rekabet kadar saygının, mücadele kadar kardeşliğin de adıdır.

Bu vesileyle; emeğiyle, alın teriyle ve centilmence mücadelesiyle sporumuza değer
katan tüm sporcularımıza ve takımlarımıza teşekkür ediyorum.

Değerli Arkadaşlar,

Yine hemen sözlerin başında bugün tam 12 yıl önce Soma'daki maden faciasında
hayatını kaybeden işçilerimizi, vatandaşlarımızı rahmetle anmak istiyorum.

Allah bir daha böyle büyük acılar bu memlekete göstermesin.

İş sağlığı ve güvenliği konusunda tedbirler alınmasına bu facia ve benzer facialar vesile olsun.

Biliyorsunuz bazı ülkelerde üretilen maden miktarı başına hastalık vefat sayısı çok çok düşük.

Bazı ülkelerde çok yüksek.

Demek ki; bu iş tedbir işi.

Tedbir alacağız. Önce güvenlik tedbirlerini gerçekleştireceğiz ve daha sonra madenlerde işçilerimizin can sağlığıyla, güvenliğiyle çalışmasını sağlayacak bir ortamı oluşturacağız.

Bu tedbir işi.

İhmale asla yer yok.

Değerli Arkadaşlar,

Ülkemizde ne yazık ki alnının teriyle çalışan, helal lokma mücadelesi veren herkes büyük zorluklar içinde.

Son grup toplantımızda sizlere, iç piyasadaki traktör satışlarındaki düşüşten bahsetmiştim.

Beyaz eşya ihracatındaki düşüşten bahsetmiştim.

Hazır giyim, elektronik gibi sektörlerdeki kan kaybından bahsetmiştim.

Nitekim geçen hafta açıklanan sanayi üretimi endeksi, aslında Türkiye'nin sanayisinin topyekûn geriye gittiğini bizlere büyük bir açıklıkla ortaya koymuş oldu.

İktidar “büyüyoruz” diyor.

Ama vatandaşlarımız ne görüyor?

Kapanan fabrikalar...

Azalan siparişler...

Duran üretim bantları...

Ve her geçen gün biraz daha ağırlaşan hayat şartları...

Üretmeyen bir ekonomi güçlü olamaz arkadaşlar. Sanayisini kaybeden bir ülke kalkınamaz.

İşte İstanbul Ticaret Odası bile feryat ediyor:

“İlk defa tüketim ürünleri ithalatı, yatırım ürünleri ithalatını geçti” diyor.

Evet, Türkiye ithalat yapan bir ülke ama yıllarca biz ne dedik?

“İthal ettiğimiz makinedir” dedik, “yatırım ürünüdür” dedik. “Bugünün makine ithalatı yarının ürün ihracatıdır” dedik.

Ama maalesef şu anda o denge de tamamen tersine dönmüş durumda.

Türkiye'nin toplam tüketim ürünü ithalatı, makine ve yatırım ürünü ithalatını geçmiş durumda. Üstelik son iki yıl arka arkaya.

Ülkemiz şu anda derin bir kriz yaşıyor.

Kriz yönetimi arkadaşlar özel bir alandır. Normal dönemlerde yapmadığınız işleri yapmanız gerekir, sıra dışı adımlar atmanız gerekir.

Bir yandan makro ekonomik tedbirler alırken, bir yandan da her sektör için, her kesim için ayrı ayrı çözümler üretmeniz gerekir.

Türkiye'nin ihtiyacı nettir:

Üretimi yeniden merkeze alan, hukukun üstünlüğünü ilke edinen, ekonomide yeniden güveni inşa eden bir anlayış.

Aksi halde bu yavaşlama, bu geriye gidiş, hayatın her alanında daha da derin hissedilecektir.

Allah korusun, beterin beteri var. Eğer bazı konularda acil adımlar atılmazsa, şu içinde olduğumuz günleri bile inanı mumla ararız.

Hatırlarsanız ben yıllar önce söylüyordum:

Diyorlardı ki; “enflasyon düşecek, tek haneye inecek, tek haneye inecek.”

Ben de diyordum ki; “her altı ayda bir kontrol edeceğiz. Her altı ayda bakacağız. Göreceksiniz ki düşmeyecek. Olmayacak. Hedeflerine asla ulaşamayacaklar.”

Bunlar ne yapıyor? Ekonomi yönetimini şu üç şeyden ibaret zannediyorlar: Yüksek faiz, yüksek vergi ve aşağıya doğru bastırılan maaşlar... Bu kadar.

Son 3 yıldır yaptıkları başka hiçbir şey sok.

İran savaşının başlamasından bu yana Merkez Bankası faizleri fiilen artırmış durumda.

Her PPK sonrası açıklama yapıyorlar, “faiz oranını değiştirmedik” diyorlar. “Haftalık repo faizimizi %37’de sabit tuttuk” diyorlar.

Bakın savaş başladı başlayalı her toplantı sonrası açıkladıkları bu.

Peki insanlar diyor ki "Ya %37 faizi sabit tuttuk diyorsun ya, ver bakalım." diyor. "%37'den parayı." diyor. "Yok." diyor. "Vermem." diyor. "Haftalık 37'den vermem." diyor. "Ancak" diyor "gecelik 40'tan veririm." diyor.

Şu laf oyununa bakın ya!

Faizi sabit tuttuk diyor ama piyasayı fonlarken fiilen mecburen piyasayı %40'tan fonlamak, insanlara %40'tan faizle Merkez Bankası'ndan borç almak zorunda bırakıyorlar.

Açıkça "faizi artırdık" desenize kardeşim ya! Siz kimi kandırıyorsunuz?

Eğer "faizi sabit tuttuk" diye şu anda ülkeyi yöneten kişiyi kandırıyorsanız onu bilmem. Gerçi o ekonomist, alanı ekonomi kanmaması lazım.

Ama milleti kandırıyorsanız bunun vebali büyük.

Çıkin mertçe deyin ki "biz faizi artırdık." Fiili durum çünkü bu.

Bakın arkadaşlar,

Bugün iktidarın fiilen oluşturduğu en güçlü "teşvik"; üretime değil, teşvik şu anda faize yönelmek.

"Eğer imkânınız varsa, paranız varsa; yatırım yapmayın, üretim yapmayın. Paranızı gidin faize yatırın."

"Risk almayın, istihdam oluşturmayın."

"Paranız varsa faize yatırın."

Üç yıldır sistematik olarak yaptıkları tamamen bu.

Onun için üretim geriye gidiyor.

Onun için beyaz eşya ihracatımız düşüyor.

Onun için traktör satışları düşüyor.

Teşvik üretime değil, teşvik faize.

Böyle bir ortamda yatırımcımız yalnız kalıyor.

Esnafımız yalnız kalıyor, KOBİ'lerimiz yalnız kalıyor, sanayicimiz yalnız kalıyor.

Ve en önemlisi;

Üretimin tam merkezinde olması gereken çiftçilerimiz, üreticilerimiz bugün tarımdan kopmanın eşiğine gelmiş durumda.

Mazot fiyatları, gübre fiyatları, krediye erişim zorlukları...

Bütün yük doğrudan çiftçinin, üreticinin sırtına bırakılmış durumda.

Bu şartlarda üretim yapmak, adeta bir direnme çabasına döndü.

Bakın, yine bir TÜİK verisinden bahsedeceğim. Geçen hafta açıklandı...

Kırmızı et üretimi yıldan yıla düşmeye devam ediyor.

2023'te 2.385.000 Ton
2024'te 2.106.000 Ton
2025'te 1.885.000 Ton

Yani geçen hafta açıklanan rakamlara baktığımızda kırmızı et tüketimi ülkemizde 2 yılda %21 düşmüş.

Kırmızı et artık birçok hane için temel gıda olmaktan çıkıp, ulaşılması zor bir ürüne dönüşmüş durumda.

Bugün insanlar bir kasaba giderken adeta bir kuyumcuya girer gibi giriyor.

Kiloyla alışverişin yerini gramla alışveriş aldı artık.

Kişi başına kırmızı et tüketimi, bakın buraya dikkatinizi çekmek istiyorum, yılda 12 kiloya düştü Türkiye'de.

Yani bir kişi ortalama yılda 12 kilo et tüketiyor.

Avrupa'da bu rakam kaç? 35 kg.

Bunun çok daha üzerinde olan ülkeler var. Onlara girmiyorum.

Ama Avrupa ortalaması insanlar yılda 35 kilo et tüketebilirken biz şu anda Türkiye'de ancak 12 kilo et tüketebiliyoruz.

Ben diyorum, kişi başına düşen 12 kilo diyorum ama bu herkesin başına da düşmüyor.

Kişi başına daha fazla etin düştüğü aileler var. Bir ay boyunca sofrasına kırmızı etin girmediği aileler de var bu ülkede.

Maalesef tarım hayvancılık çok kötü gidiyor arkadaşlar.

Bugün çiftçi de zararda, üretici de zararda.

Kazanan kim? İthalatçılar.

Çünkü ithalat sürekli artıyor.

Pek çok tarım ürününde, hayvancılık ürününde ithalat gittikçe artıyor.

Gittikçe ithalata daha bağımlı hale geliyoruz.

Bu iktidarın tarım uygulamaları üreticiyi güçlendirmek değil, ithalat kapısını açık tutmak üzerine kurulu.

Oysa biz biliyoruz, bu topraklar bereketlidir;

Biz biliyoruz, bu ülkenin çiftçisi, üreticisi çalışkandır, üretkendir.

Biz biliyoruz, Anadolu'nun verimli toprakları kendini de doyurur, çevresindeki geniş coğrafyaya da doyurur.

Yeter ki önüne engel koymayın, yeter ki gölge etmeyin.

Vatandaşın sofraya kırmızı eti her geçen gün daha az koyabildiği bir ülkede, gıda enflasyonunun sebebi tüketim değildir.

Bu gıda enflasyonu yüksek faizle düşmez, düşürülemez.

İktidarın tembelliği, umursamazlığı, plan programsızlığıdır asıl Türkiye'de enflasyonun yüksek olmasının sebebi.

Biz ithalatla "günü kurtaran" değil, üretimle "yarınları kuran" bir anlayışı ülkede hâkim kılacağız.

Çiftçisinin kazandığı, üreticisinin nefes aldığı, gençlerin yeniden tarıma yöneldiği bir Türkiye'yi mümkün kılmak için;

Üreticinin kazandığı, vatandaşın tüketirken korkmadığı;

Sofralara kırmızı etin ayda bir değil, gün aşırı girdiği bir Türkiye'yi mümkün kılmak için çalışıyoruz.

İnşallah başaracağız, inşallah el birliğiyle ülkemizi düze çıkaracağız.

Bakın arkadaşlar,

Geçtiğimiz hafta Çorum'da bir emeklimiz ile sohbet ettik. Bana alışveriş torbasını gösterdi. "1,5 kilo ete 2 lira verdim" dedi.

2 lira dediği 2 bin lira. Sondaki 3 sıfırı belli ki silmiş.

Kendisine dedim: “Demek ki bu iktidar paradan yeniden sıfır atmanın vaktini getirdi.”

Enflasyon insanların para ve fiyat algısını bozuyor;

Hayatın ağırlığını günden güne arttırıyor.

Bugün en düşük emekli maaşının 20 bin lira olduğu bir ülkede, açlık sınırının çok çok altında maaşla geçinmek zorunda olan milyonlarca emeklimizin olduğu bir ülkede, ekonomik büyümeden bahsedemezsiniz.

Kimseyi inandıramazsınız, kandıramazsınız.

Emeklimiz bu parayla ne yapacak?

Kira mı versin, fatura mı ödesin, üst baş mı alsın, çarşı pazar mı yapsın?

Önümüz Kurban Bayramı değil mi?

Hatırlayalım:

Bir dönem bu ülkede bayram ikramiyesi ilk verilmeye başlandığında, bir emekli ikramiyesiyle bir kurbanlık koyun almak mümkündü.

Zaten ölçü oydu.

Evine et almakta zorluk çeken bir vatandaşımız varsa hiç olmazsa Kurban Bayramı'nda bir kurban kesebilsin.

Emekli ikramiyesi, bayram ikramiyesi böyle başladı.

Çıkış noktası budur.

Bugün geldiğimiz noktada bu imkânsız.

İkramiye 4 bin lira; Diyanetin açıkladığı kurbanlık fiyatı 18 bin lira.

18 bin lira ne demek? Aşağı yukarı bir aylık asgari emekli maaşı demek.

Biz ne diyoruz? Biz ne diyoruz değerli arkadaşlar?

Bayram ikramiyesi en az ama en az bir aylık emekli maaşı kadar olmalıdır.

Yani emeklimiz 12 maaş değil 14 maaş almalıdır. Hesap bu hesap.

Ve inanın zor da değil.

Zor değil.

Yılda 2 trilyon 700 milyar faize para bulan bir devlet, bir ülke emeklisine 12 maaş yerine 14 maaş verebilir.

Bu tamamen irade meselesi.

Fakat maalesef ülkeyi getirdikleri nokta bu.

Hani yoksulu ezdirmeyecektiniz?

Hani enflasyon altında kimsenin mağdur olmasına izin vermeyecektiniz?

Ne oldu?

Ya şu 4 bin liralık bayram ikramiyesine enflasyon kadar zam vermeyi bile beceremediler bunlar ya.

Geçen sene 4 bin liraydı, bu sene aynen 4 bin lira devam ediyor.

Diyorlar ki; "4 bin lira devam edecek."

Bu tamamen beceriksizlik ve aynı zamanda da umursamazlık.

Nereden nereye?

Hani nerede zor durumda olanların dostu Erdoğan nerede?

Etraflarına bir menfaat şebekesi sardılar, varsa yoksa aldıkları her karar o menfaat şebekesine yarıyor.

Hani "asıl mesele satın alma gücüydü", bunlar Erdoğan'ın sözleridir bakın.

Hani "rakamlara bakmayın" diyordunuz. "Önemli olan satın alma gücü" diyordunuz. Satın alam gücü ortada.

Bugün ister rakamlara bakın, ister satın alma gücüne bakın, iktidar sınıfta kalmıştır.

Millette ne satın alma gücü bıraktınız, ne kuvvet bıraktınız.

Bugün geçtim kurban almayı, aynı emeklimiz temel ihtiyaçlarını bile karşılayamaz duruma geldi.

Yapılacak olan belli:

Hemen, derhal, bayram ikramiyesini bir maaşa eşitleyin.

Emeklimize 12 maaş değil, yılda 14 maaş verin. Çözüm burada. Çıkış burada.

Asgari ücrete de 1 Temmuz'da mutlaka bir ara zam verin.

Asgari ücret 28 bin lirada sabit duruyor. Çakıldı.

Açlık sınırı çıktı 34 bin liraya. Her ay, her ay artıyor.

1 Temmuz'da asgari ücrete ara zam vermemek zulümdür, hak gaspıdır, kul hakkıdır.

Enflasyonun müsebbibi ülkeyi yönetenlerdir.

Ben diyorum ki onlara emeklinin, asgari ücretlinin “ahını” almayın.

Alma mazlumun ahını, çıkar aheste aheste.

İlk seçim de de çıkacak inşallah. Yolun sonu göründü artık.

Herkes görüyor bunu ve inşallah ilk seçimde artık bu iş bitecek.

Değerli arkadaşlar,

Dün akşam saatlerinde çay alım fiyatı açıklandı: “Yaş çayın kilosu 35 lira olacak” dendi.

Bir zamanlar 1 kilo yaş çay parasına; 1 kilo zeytin, 1 kilo peynir alınıyordu biliyor musunuz?

O ülke Türkiye'ydi. Başka bir yer değildi.

Yakın tarihte, 1 kilo çay parasına hiç olmazsa 4 ekmek alınabiliyordu.

Şimdi açıklanan bu 35 liraya 2 ekmek almak bile neredeyse imkânsız hale geldi

Ülkeyi getirdikleri durumun özeti bu,

Çiftçiyi, üretene getirdikleri durumun özeti bu.

Alın terini helalinden çalışmaya gayret edenleri bunların getirdikleri nokta bu.

Şimdi sıra buğday fiyatlarında, arpa fiyatlarında.

Artık hasat başlıyor.

Umarız ki çiftçimizi rahatlatacak bir fiyat açıklanır.

Çünkü çiftçi kazanmazsa, tarım çöker.

Ha babam ithalat yapmak zorunda kalırsınız.

İthalata da günü gelir ne paranız yeter ne dövizin yeter.

Şu anda ithalat için o döviz dünyanın en fahiş faiziyle Türkiye'ye döviz getirerek o döviz buluyorsunuz.

Yarın ithalat arttıkça, arttıkça, arttıkça ne faiz verseniz döviz bulamazsınız. Üreteceksiniz.

Kendi kendimize yeterli olmadıktan sonra tarımda değerli arkadaşlar, Türkiye'nin bir çıkışı yok.

Hep söylüyorum, alım fiyatı tabii önemli ama gübre, yem, tohum, finansman, mazot, elektrik desteği de çok çok önemli.

Tarıma gereken desteği vermezseniz, gıda enflasyonunu düşüremezseniz.

Maliyetleri aşağıya çekmeniz gerekiyor.

Hesap bu kadar basit.

Ama bunlar anlamıyorlar, bilmiyorlar.

Geçen hafta cuma günü bizim Çorum'da yaptığımız gibi şöyle bir çiftçilerin oturduğu bir alana oturup on tane çiftçimizi dinleseler, inanın bu yaptıkları hatanın onda birini yapmazlar.

Dinlemiyorlar, bilmiyorlar, halktan koptular.

Gerçekten arkadaşlar,

Bunlar milletten bihaber.

Komisyonlardan geçirdikleri yasa teklifine bir bakın...

Akılları fikirleri, varlıkta olanlarla.

Darlıkta olanları umursadıkları yok.

Varlığı olanlara kolaylıklar sağlarken, darda olanları hiç görmüyorlar.

Darda olan işçi, memur, emekli;

Darda olan çiftçi, esnaf umurlarında değil.

Esnafımız için önerdikleri yeniden yapılandırma planına baksanıza Allah aşkına.

36 aydan 72 aya çıkartmışlar ama diyorlar ki; o yüksek faizi almaya devam edeceğiz.

Gerçekten insaf ya...

“36 ay boyunca 72 ay boyunca yapılandıracağız ama yüksek faizi de almaya devam edeceğiz. Üstelik alacağımız faiz enflasyonun altında kesinlikle olmayacak” diye açıklıyor Bakan, biliyorsunuz

Bu yeniden yapılandırma değil, bu yaptıkları esnafı yeni bir faiz sarmalı içine yuvarlamak.

Borcu taksitlendirirken, 72 ay boyunca yüksek faiz uygulamaya devam etmek demek, borcu olan herkesi ilelebet faiz altında ezmek demek.

Siz demek ki bir yandan da 6 yıl boyunca bu enflasyonun düşeceğine inanmıyorsunuz.

“6 yıl taksitlendireceğiz ama 6 yıl boyunca yüksek faizi almaya devam edeceğiz” diyorsunuz.

Yazıklar olsun ya.

Belli ki, bunlar kriz nasıl yönetilir hiç öğrenememişler. Hazıra konmuşlar.

2001 krizini nasıl çözdük, 2008 krizini nasıl çözdük; hiç anlamamışlar.

Bizler çalışmışız, cefasını çekmişiz; bunlar sadece keyfini sürmüş.

Hiç mi öğrenmediniz ya?

İki tane büyük kriz nasıl çözüldü, o dönemde yapılandırmalar nasıl oldu hiç mi öğrendiniz? Açın bakın.

Milyonlarca çiftçi esnaf nefes aldı. Nasıl oldu bu?

Çok basit çok.

Yeniden yapılandırmadan bahsediyorsunuz.

Denenmiş, tescillenmiş çalışmış.

Devletin de kazandığı, milletin de kazandığı bir çözüm var ortada.

1. Öncelikle borcun üzerindeki faizi sileceksiniz. Ana paraya döneceksiniz
2. Ana parayı sadece ve sadece enflasyonla güncelleyeceksiniz.
3. Toplam borç rakamını dondurup, 1 yıl ödemesiz yıllara taksitlendireceksiniz.

Toplam borç rakamını sabitlendirip, dondurup ondan sonra taksitlendirmezseniz bu esnaf bu çiftçi onu da ödeyemez.

Mümkün değil.

Üstelik bu yüksek faiz milletin suçu değil, sizin suçunuz. Kendi suçunuzun faturasını millete ödetmeyin yani.

Tekrar söylüyorum 2001 Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en büyük ekonomik krizidir. 20 tane banka batmıştır.

Tamamı devletin milletin sırtına kalmıştır bunların yükü.

2008-2009 son yüzyılın en büyük küresel krizidir.

Her ikisini de biz yönettik.

Her ikisinde de uyguladığımız yeniden yapılandırma yöntemleri belli.

Çalışmış, işe yaramış.

İnsanlar "bu adildir" demiş, "iyidir" demiş. Tıkır tıkır ödemiş.

Bir yılda Ziraat Bankası'nda da Halk Bankası'nda da vatandaşlarımızın %99'u borcunu tam ve gününde öder hale gelmiş.

2003'te yeniden yapılandırma yapmışız, yeni finansman kanalları açmışız. 2004'te rakamlar açık arkadaşlar.

Tarihte sabit, kayıtlarda sabit.

Çiftçimizin de esnafımızın da %99'u banka borcunu tam ve gününde ödeyecek bir mali güce kavuşmuş.

Bu hem 2001 krizinde öyle hem 2008 krizinde öyle.

İktidardakilere sesleniyorum buradan:

Siz var da olanlarla barışmayı biliyorsunuz ama darda olanların da canına okuyorsunuz ya.

Bu krizi siz çıkarttınız siz, sebebi sizsiniz.

Ne pandemi, ne savaş, ne bu...
Dünyanın her yerinde pandemi oldu.

İran savaşı herkesi etkiliyor.

Petrol fiyatları arttı.

Bakıyorsunuz pek çok ülkede yıllık enflasyon %3-4 bandına çıktı.

Yıllık enflasyon %3-4 bandında, petrol fiyatları arttıktan sonra pek çok ülkede böyle.

Bunlar bir ayda %4'ün üzerinde enflasyonu gösterdi memlekete ya.

Vatandaşlarımız sizin hatalarınızın bedelini ödemek zorunda değil!

Bu aziz millet, bu zalim iktidara katlanmak zorunda değil!

Çünkü çıkış var, çözüm var. İşte burada, bu salonda.

Çıkış burada. Bu salonda.

Değerli arkadaşlar,

Ülkemizde siyasetin geldiği noktadan gerçekten hicap duyuyorum.

İktidara bakıyoruz:

Daha düne kadar ağır hakaretler saydırdıkları insanları, kendi partilerine transfer ederken en ufak bir utanma emaresi görmüyoruz. En ufak.

Ana muhalefete bakıyoruz:

Daha dün aynı masada oturdukları partilerin milletvekillerini davet edip rozet takmayı marifet bilenler;

Gün gelip de partilerinden ayrılanlara başkaları rozet taktığında; arkalarından en ağır hakaretleri saydırıyorlar.

Gerçekten siyasette kalite çok düştü arkadaşlar.

Yazıktır bu ülkeye.

Eskiden yazılı yazısız etik kurallar vardı. İnsanlarda utanma denen bir duygu vardı. Ar vardı ar.

Daha dün, bazı milletvekilleriyle ilgili sosyal medyaya düşen iddialara bir bakın Allah aşkına.

Bu iddiaları ortalara saçarlarda hiç mi vicdan yok, hiç mi utanma yok?

Ayıptır ayıp. Siyasete girmek için, insanlıktan çıkmak gerekmez.

Yok arkadaşlar,

Bakın, insanlar siyasetten topyekûn ümidini kesiyorlar.

“Siyaset kirlenmiş, siyaset yozlaşmış artık” diyorlar.

İşte tam da bu noktada bizlere çok büyük bir görev düşüyor.

Çok büyük bir sorumluluk var omzumuzda.

Ülkeyi bu çamurdan, yine siyasetle çıkaracağımızı anlatacak olanlar yine bizleriz.

“Siyaset topyekûn bozuk değil. İçlerinde iyi insanlar, düzgün insanlar var” dedirtecek olan bizleriz.

Hamdolsun; işte buradayız, bir aradayız.

Yeni Yol Grubu olarak bizler, temiz siyasetin temsilcileriyiz.

Doğru bildiğimiz bu yoldan asla dönmeyeceğiz.

Çünkü biz şuna inanıyoruz:

Siyaset ahlakla yapılır, siyaset maneviyatla yapılır.

Çalışacağız, çok çalışacağız ama her şeyden önemlisi dosdoğru çalışacağız.

Ne mutlu bizlere! Ne mutlu burada bir arada olanlara.

Değerli arkadaşlar, geçtiğimiz gün bir haber aldık.

Heybeliada Ruhban Okulu yeniden açılıyormuş.

Açıklayan kim? Patrik Bartholomeos.

Açıklama nerede yapılıyor? Atina'da yapılıyor.

Ya arkadaş, benim bildiğim kadarıyla Heybeliada Türkiye Cumhuriyeti topraklarında, bizim egemenlik alanımızda bir toprak parçası.

Açıklamayı niye Patrik yapıyor? Açıklama niye Atina'da yapılıyor?

Biz gerçi Erdoğan'ın son Washington ziyaretinde o Oval Ofis'te oturup da ansızın basın karşısına düştüğünde "Ne konuşacaktınız?" diye sorulduğunda Ruhban Okulu konuşacağını ağzından kaçırdığını da duyduk hep beraber.

Demek ki ta orada, ta geçen eylül ayında bu sözler verilmiş, bu iş bitmiş.

Doğrudur, yanlıştır bakın o meseleye girmiyorum ama eğer Türkiye Cumhuriyeti topraklarında böyle bir karar alınacaksa bunun açıklaması Atina'da yapılmaz. Bunun açıklamasını Patrik yapmaz.

Bunun açıklamasını çıkar bu kararı alan, bu izni veren kişi yani ülkenin cumhurbaşkanı kendisi yapar.

Bu kendinden mi açılacak?

İzin olmadan böyle bir şey yapılabilir mi? Yıllardır niye kapalı? Bugün niye açılıyor?

Eğer yaptığınız iş doğruysa çıkın millete anlatın.

Deyin ki; “yıllardır biz bu okula izin vermiyorduk, şimdi izin verdik. Sebebi de şudur şudur şudur” deyin.

Mesele terörsüz Türkiye'ye Bahçeli ön planda.

Mesele Ruhban Okulu'ysa Bartholomeos ön planda.

Hiç risk almayan ve “sadece başarı varsa benim, ben yaptım. Sıkıntılı konu varsa gitsin başkaları uğraşsın, başkaları açıklasın” diyen bir şu anda yönetim var ülkenin başında.

Gerçekten yazık arkadaşlar.

Bu mesele egemenlik meselesidir.

Egemenlik meselesinin sorumlusu da doğrudan ülkenin devlet başkanıdır.

Başkalarına bırakılmaz bu.

Değerli Arkadaşlar,

Gerçekten meselelerimiz büyük. Sıkıntılar çok ve gittikçe de büyüyor.

Ama şunu sözlerimin sonunda özellikle vurgulamak istiyorum ki,

Gençlerine güvenmeyen bir ülke, yarınlarını inşa edemez.

Biz gençlerin özgürce yaşadığı, eşit temsil edildiği, insanca geçinebildiği bir Türkiye için yola çıktık.

Çünkü gençler sadece yarınlar değildir, gençler bugünün ortaklarıdır.

Önümüzdeki hafta 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı'nı kutlayacağız.

Bir yandan bu bayramı idrak ederken, bir yandan da çok ağır bir gerçeğe yüzleşmek zorundayız.

Türkiye'de yaklaşık 6,5 milyon genç şu anda ne eğitimde ne istihdamda yer alıyor.

Yani milyonlarca gencimiz hem eğitim süreçlerinin dışında hem de çalışma hayatının dışında.

Bu tabloyu görmezden gelemeyiz.

Bugün gençler; iş bulmakta zorlanıyor;

Bulsalar geçinmekte zorlanıyor;

Kendileri geçinmeye çalışsalar evlenmekte zorlanıyorlar.

Evlenseler çocuk sahibi olmakta zorlanıyorlar.

Eğitim aldığı alanla, hayat arasında bağ kuramıyorlar.

Ve en önemlisi; yarınlarına dair plan yapmakta zorlanıyor.

Genç kardeşlerim!

Sizlere buradan ayrı bir seslenişte bulunmak istiyorum.

Umutsuzluğa kapılmayın.

Bu düzen de-ği-şe-cek. Hep beraber değiştireceğiz. Gençlerle değiştireceğiz.

Kendini milletten üstün görenler gidecek; bu ülkenin gerçek sahipleri gelecek.

Millet, kendi iradesine sahip çıkacak.

Çünkü bu topraklarda hiçbir güç, milletin iradesinden daha büyük değildir.

Ve hiçbir makam, milletin üstünde değildir.

Hep söylüyorum,

Bir şey değişecek; her şey değişecek.

İktidar değişecek; Bütün Türkiye değişecek, nefes alacak inşallah.

Biz buna inanıyoruz.

Adaletle...

Demokrasiyle...

Özgürlüklerle... kazanacağız.

Biliyorum, kolay değil, birikmiş sorun çok.

Ama unutmayalım. Hiçbir karanlık, sonsuza kadar sürmez.

Yeter ki, dosdoğru yürüyelim...

Yeter ki, iyi niyetten taviz vermeyelim...

Yeter ki, birbirimize inanmaktan vazgeçmeyelim...

Bizde geri adım yok.

Hedefimizden şaşmayacağız.

Bir an bile umutsuzluğa teslim olmayacağız.

Sözlerime son verirken...

19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramını şimdiden kutluyorum.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü ve tüm yol arkadaşlarını rahmetle ve saygıyla anıyorum.

Ve en çok da bu ülkenin umudu olan siz gençleri...

Yürekten selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

Allah'a emanet olun.